

השבת של רבי נחמן מברסלב

בס"ד
עלון מספר תקצ"א

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ושלום שם ה' עוד, שזה כל פנימיות כוונתם הרעה של בוני המגדל שהיו אז ושל כל הכופרים של עכשיו שהם גם כן בבחינת בוני המגדל. וכמו שכתוב (ירמיה כג): החושבים להשכיח את שמי וכו'. ועל כן אמרו: ונעשה לנו שם, כי רוצים להמשיך השם והכבוד לעצמו, כי הם פוגמים בשם ה' שהוא בחינת כבודו יתברך, כמו שכתוב (תהלים עב): וברוך שם כבודו לעולם וכו' (לקוטי הלכות – הלכות בית הכנסת ו, אות ט)

עשה לך תיבת עצי גופר... (ו, יד)

וזה בחינת תיבת נח ותיבת משה שהלכו על פני המים. כי התיבות של נח ומשה, נמשכו מתיבות ואותיות הדיבורים של התורה. כי עיקר מימי המבול נמשכו מחמת שחטאו נגד ה' יתברך ופגמו בברית, עד שלא יכלו אותיות התורה להתצמצם בזה העולם ולקיים העולם, כי גם בימי נח קודם מתן תורה היה עיקר קיום העולם על ידי אותיות התורה שקדמה לעולם, ובה ברא העולם כידוע. וגם כבר נצטוונו בשבע מצות, ובהם היה תלוי קיום העולם אז, והם עברו עליהם. ועל ידי זה לא היו אותיות התורה יכולים לצמצם מימי הים והתהום, ומשם נמשך שנפתחו כל מעיינות תהום רבה עד שבא המבול. ונח שהיה צדיק ניצול על ידי התיבה שנמשכה מתיבות ודיבורים ממש, היינו על ידי אותיות ותיבות התורה שזכה לקיים, על ידי זה זכה לכונוס בתיבה, ועל ידי זה היה כח בהתיבה לילך על פני המים, ועל ידי זה ניצול הוא וזרעו וכו' ונתקיים העולם.

מכתב

(מספר אב"י הנחל - מכתב קכא)

שלום לידיד לבי, הנכסף וכמה לחזות במחזות הצחצחות הצפונות, מר ... חזק וחזק מאוד, כי אשריך שזכית ליגע בנפלאות נוראות כאלה בימינו אלה, שודד בא בגבולנו והוא ראש לכל צוררינו, שם מצור ברזל עלינו, טומן מוקשים בדרכינו. עיניו לוטש ושיניו חורק עלינו, להתגולל ולהתנפל עלינו, לבלותנו ולהשמידנו מיהדותנו. ובכל יום ויום מתחדש ומתגבר עלינו, כוס תרעליו להשקותינו. ואין ביכולת לעמוד כלל כנגדו. לכן הפליא ה' לעשות עימנו והקדים רפואה למכותינו והוריד לנו הצדיק האמת, בחיר מבחירי צדיקאי, ניחל ניובע מיקור ח'כמה, להשקות כל הארץ חכמה ודעה את ה', בעצותיו ותיקוניו העמוקות. לטהר טמאים, להרחץ צואים, לזכות אשמים, לפדות מכובד עוונים, לכפר זדונים, לקבץ נידחים, להוציא ממסגר אסורים, לתת חופש לשבויים.

וזהו גם כן בחינת תיבת משה, שניצול בתיבה על פני המים, מחמת שהיה עתיד לקבל את התורה שהם מצמצמין את מימי הים הגדול... רק נח לא זכה על ידי התיבה שהם בחינת אותיות התורה, כי אם להציל את עצמו וזרעו לקיום העולם, אבל משה הציל את כל ישראל, ומסר אותיות ותבות התורה לכל ישראל לדורות עולם... (לקוטי הלכות – הלכות נשיאת כפים ה, אות ט)

אלה תולדות נח

ויהי הגשם על הארץ... (י, יב)

המים מטהרים מכל הטומאות, בפרט מפגם הברית, כי הטבילה במקוה מים הוא תקון גדול מאוד לפגם הברית, כי הטבילה במקוה היא סוד התעלמות בתוך המים, שזה בחינת תיקון הברית, בבחינת זרעו של יוסף, שזכה לשלימות תיקון הברית. ועל כן נמשלו לדגים שבים, שהמים מכסה עליהם, ואין עין הרע, שהוא בחינת הרע הכולל של כל השבעים אומות, שהוא בחינת פגם הברית, שולטת בהם, שזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל, שהמבול, שהיה העיקר על פגם הברית, לא שלט בדגים, כי המים, שהם בחינת דעת, בחינת עלמא דאתי [עולם הבא], מכסים עליהם ומצילים מפגם הברית, כי פגם הברית מגיע דייקא בבחינת עפר, אבל המים, לשם אין מגיע הפגם, אדרבא הם בחינת דעת גדול וחסד עליון שמטהר מכל הפגמים (לקוטי הלכות – הלכות בית הכנסת ה, אותיות כג כד לפי אוצר היראה – מהרהורים ג)

המעתיק

סיפור

(השמטות, ו)

הרב ר' שמואל איזיק ז"ל, תלמיד רבינו ז"ל, היה איש עני מאוד, וגודל צדקתו וקדושתו אין לשער, ועל התלהבותו יש הרבה לדבר. ופעם אחת אמר רבינו ז"ל עליו: אז דעם אפגעריסינים פרעגט מען אין הימעל וואסירי מלכים מען זאל זעצין [לאותו אדם הלבוש קרעים, שואלים למעלה אילו מלכים למנות בעולם], (שזה מדרגת הבעל-שם-טוב ז"ל, שאמר ששואלין אותו כנ"ל). ופעם אחת קבלה בעלת-ביתו לפני רבינו ז"ל, שהוא אינו מפרנס אותה כלל. והוכיח אותו רבינו ז"ל ועשה לו סדר: כך וכך ללמוד, וכך וכך לעבודת השם, וכך וכך למשא-ומתן וכו'. ענה ואמר לו ר' שמואל איזיק ז"ל: "רבני, אבער דער אמת?" [אבל מה באמת?]. השיב לו: "דער אמת איז נאר דינין השם יתברך, און ניט אריין טואין זיך בהבלי עולם הזה אפילו כהרף עין" וכו' [האמת היא, אך ורק לעבוד את השם יתברך, ולא להכנס בהבלי העולם הזה אפילו כהרף עין].

הבה נבנה לנו עיר... (יא, ד)

... על כל הבתי כנסיות לרעה נאמר מה שכתוב בזהר הקדוש (בראשית דף כה:): שהם בכלל בוני המגדל, כי כל בוני המגדל היו כופרים באמונת חידוש העולם שמשם היו כל טעותיהם (אשר גם עתה כל הכופרים הגדולים נקראים על שםם פ"מ כידוע). ועל כן אמרו (בראשית יא, ד): הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים, כי הם אומרים: הבה נבנה לנו עיר, כי את זה לעומת זה, שרוצים להתקבץ ולבנות עיר מבתים רעים שלהם מבנייני דעות רעות שלהם עד שרוצים לעשות מגדל וראשו בשמים לבנות בנין גבוה מדעות רעות שלהם עד שיגיע ראשו בשמים למרוד נגד המקום להפוך הקערה על פיה חס ושלום, ולכפור בעיקר, כמו שכתוב שם: ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים. ופירש רש"י: ודברים חדים אמרו וכו', שכל זה הוא בחינת כפירות בחידוש העולם, כמובן למשכיל. כי בודאי לא היו משוגעים וטפשים גמורים שאמרו שיעשו מלחמה עם הבורא יתברך, רק כל כוונתם היה שיעשו מלחמה בדעותיהם הרעות שיבנו שם נגד הדעות האמיתיות של אמונת חידוש העולם שהם מכניסים וקובעים בלב כל אחד ידיעת אלקותו יתברך. והם רצו לסלק שכונתו מן התחתונים, שלא יזכר חס

שיחות

*** מעשה מרב צבי רוזנטל ***

(שיחות מורי ישראל אודסר, זצ"ל – כ"ה)

רב צבי רוזנטל הוא היה תלמיד מובהק של היחפץ חיים'. הוא בא לטבריה ואני אמרתי לו שרבינו הקדוש זה עניין נעלם מאוד מהעולם, "אם אתה תכניס את מוחך ולבך להדיבורים של רבינו, יהיה נעשה עמך ענין אחר לגמרי!" אמרתי לו: "רב צבי, יש היום ספר 'לקוטי מוהר"ן' שכל העולם לא יודעים מה זה!"

אז הוא התחיל ללמוד והוא נעשה חסיד ברסלב, אהה! חסיד ברסלב! האשה והחותן והמשפחה, כולם אמרו: "מה זה, ברסלב!" הוא אמר להם: "אני רוצה להיות ברסלב.."

..... טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

בזמן שנתקרב רב צבי רוזנטל לרבינו אז השם יתברך סיבב שככה היה השגחה, הוא יצא מביתו להתפלל ותיקין ביום ששי ולא חזר כל היום. הוא ראה שהוא בסכנה, אז הוא לקח את הטלית והתפילין והלך להתפלל, אחרי התפילה הוא היה רגיל לבוא חזרה הביתה, לאכול, לשתות, אז הפעם הוא לא חזר הביתה. נו, כל המשפחה היו מחכים בכל רגע, "עתה יבוא, עתה יבוא. איך אפשר, הולכים להתפלל ולא חוזרים?" הוא השאיר את חותנו ואת אשתו וגם-כן היה לו ילדים קטנים, והוא הלך לירושלים... הכלל, באו כל העיר אלי שאני אספר להם איפה רב צבי. אני אגיד שהוא הלך לירושלים! אז אמרתי: "אינני יודע". שואלים בהמשטרה: "איפה רב צבי?" והמשטרה לא יודעים. אשתו חיפשה בכל הבתי-כנסת והוא איננו, באה השבת והוא איננו...

נו.. היה רעש בכל העיר, "רב צבי רוזנטל הלך להתפלל ולא חזר, מה שעושים הברסלבים. ביום ששי ערב שבת לקחו את רב צבי, יש לו אשה וילדים קטנים, והוא נעלם. מי יודע איפה הוא". כמה אנשים אמרו שהברסלבים שלחו אותו לאומן, כי עיקר אצלם אומן, "הוא כבר חסיד ברסלב", אחדים אמרו: "אולי הוא בצפת, אולי בירושלים". על-כל-פנים לא ידעו היכן הוא, אבל זה ידוע - שרב הירש (צבי) נאבד נעלם ואיננו.

הם שלחו ערב שבת שהוא יום ששי סמוך להדלקת נרות, גיבור אחד מגיבורי טבריה שיודע לרכב על סוס כמו אוריון, הוא נסע לצפת, יש לרב צבי משפחה שמה, אז הם חשבו שאולי בשביל שהיה מחלוקת בבית אז הוא הלך לצפת. הם שלחו את הגיבור לצפת והוא נסע והספיק לחזור לטבריה ולהודיע שהוא ביקר בכל האזור ואצל המשפחה, ורב צבי איננו... (ההמשך יבוא)

עצות

(לקוטי עצות - תפילין - אותיות ב ג)

צריך כל אדם לפשפש את עצמו בכל עת אם הוא דבוק בהשם יתברך. והסימן של דבקות הוא תפילין.

העליון בקדושתך העליונה, עד שאזכה לדביקות גדול אליך באמת על-ידי מצוות תפילין. ולא אסיח דעתי מן התפילין לעולם, ולא אדבר שום שיחה בטלה, בעת שאני מוכתר בתפילין, בכתרי דמלכא עלאה, בחגירת זינא עלאה. ואזכה להתעטר בנזר עטרת תפירת התפילין הקדושים, באימה וביראה גדולה ועצומה בלב טוב ובשמחה רבה וחדוה גדולה, באופן שאזכה לקיים מצוות תפילין בשלמות הראוי כרצונך הטוב, עד שאזכה להתדבק בך יתברך תמיד על-ידי קדושת התפילין הנוראים. אבינו שבשמים חומל דלים, חמול עלינו ועוזרו וחננו בקדושת התפילין, וכשם שזיכית אותנו ונתת לנו על-ידי משה עבדך מצוה הגדולה הזאת, כן תחננו ותזכנו ברחמיך לקיים באמת ובשלמות גדול מצוה זאת של תפילין. ונוכה להתדבק בך תמיד ואל יגרמו עונותינו להפסיק חס ושלוש בינינו לבינך, כי אתה אלוה סליחות. וברחמיך הרבים תזכנו לשוב בתשובה שלמה אליך באמת, ונוכה להתבייש ממך תמיד באמת על עוצם פשעינו וחטאתינו נגדך תתברך. ובחסדך הגדול תמחול לנו על כל עונותינו וחטאתינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מיום היותנו על האדמה עד היום הזה. ותתקן ברחמיך כל הפגמים שפגמנו בשמך הגדול, עד שנוכה להמשיך עלינו תמיד קדושת התפילין באמת, עד שנוכה להתדבק בך תמיד בדביקות נפלא ועצום, בתשוקה וחשקה וחפצה וחמדה ואהבה גדולה אליך באמת כרצונך הטוב, כמו שכתוב, "כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלקים לעולם. אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שיבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו".

צור עולמים עזרני פדני וחנני, הצילני והושיעני, באור פניך החייני וקימני, זכני שיהיה נמשך עלי קדושת התפילין הקדושים משרשם העליון, ואזכה לחדד שכלי בהתורה הקדושה תמיד, ואזכה תמיד בכל יום ויום על-ידי הנחת תפילין למוחיך חדשים ולהכרה חדשה בהשגת אלהותך וידיעת רוממותך יתברך ויתעלה שמך לעד ולנצח נצחים, ותמשיך עלי בושח גדולה מפניך תמיד, ותהיה יראתך על פני זו הבושח לבלתי אחטא מעתה ועד עולם. ותאיר עלי באור פניך, ויהיו פני מאירות בקדושה גדולה על-ידי אור הבושח דקדושה שתמשיך עלי ברחמיך ובחסדיך הגדולים, עד שיבושו ויבהלו מפני כל רואי שיפול עליהם בושח ויראה גדולה מפני, על-ידי קדושת אור התפילין שתמשיך עלי ברחמיך, ויתווסף להם ידיעה גדולה והכרה חדשה דקדושה ויראה ובושה גדולה, על-ידי קדושת אור הפנים שתמשיך עלי בחמלתך הגדולה. ויקוים בי מקרא שכתוב, וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וייראו ממך :

השתפכות הנפש

(סימן כה)

כשאחד מישראל רוצה לדבר עם השם יתברך לפרש שיחתו לפניו יתברך ולבקש ממנו, שיקרבו לעבודתו יתברך, אז השם יתברך, כביכול, משליך כל עניניו, וכל הגזירות שרוצה לגזור חס ושלוש, וכל העסקים שלו, שהוא יתברך עוסק בהם, כביכול, והוא משליך הכל ופונה עצמו רק לזה האיש, שרוצה לדבר עמו ולפרש שיחתו לפניו לבקש מאיתו, שיעזרהו להתקרב אליו יתברך. נמצא, שעל-ידי זה ממילא ניצולין ישראל מכל הגזירות קשות, רחמנא לצלן.

עיקר קדושת התפילין זוכין על-ידי קדושת הדיבור ותקונו. ותיקון הדיבור הוא על-ידי שלומדין תורה גם בעניות ודחקות, ובכל מיני חשכות וצרות ויסורים רחמנא לצלן העוברים על האדם, כשמתגבר אז לעסוק בתורה, על-ידי זה מעלה ומתקן הדיבור, ועל-ידי זה זוכה לדבר בינו לבין קונו בשלהבת הגבורות ולשפך שיחו לפני ה' בחמימות גדול, לדבר דברי אמת שבלב בחמימות הלב, ורואה פחיתותו וגדולת הבורא, עד שנכנס בו בושח גדולה על גודל פשעיו כנגד רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין, עד שזוכה שתתגלה הבושח על פניו. ואזי זוכה לאור התפילין שהם בחינת דביקות להשם יתברך. אשרי הזוכה לזה (עין דיבור אות ז ; בושח אות ב ; ליקוטי מוהר"ן לח).

תפילה

(לקוטי תפילות חלק א - תפילה לח)

... וזכני ברחמיך הרבים לקיים מצות תפילין כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה, ואזכה להניח בכל יום תפילין כשרים וקדושים מסופר הגון וצדיק אמיתי, ויהיו נכתבין בקדושה גדולה ובכוונה עצומה ונוראה כראוי לכוון בשעת כתיבת התפילין ותקונו. וכתיבת הפרשיות ותיקון הבתים והרצועות ותפירתן בגידין וכל תיקוני התפילין, הכל יהיה נעשה על צד היותר טוב ונאות כפי דיני התורה הקדושה. ויהיו התפילין שלי כשרים תמיד בכל פרטי דיניהם, ונאים ביותר בתכלית הנוי והיופי, וקדושים בתכלית הקדושה. ואזכה להניח תפילין דרש"י ותפילין דרבינו-תם בכל יום ויום. ואזכה להניחם במקומם הראוי על הראש ועל הזרוע, בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה מאוד מאוד, ובכוונה גדולה עצומה ונוראה, ובהתעוררות גדולה בשמחה גדולה, עד שאזכה שיהיה נמשך עלי קדושה גדולה ועצומה, על-ידי הנחת תפילין הקדושים והנוראים מאוד מאוד. ויהיה נמשך עלי קדושת התפילין משרשם